

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

ว่าด้วยการทำไม้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๑) ว่าด้วยการทำไม้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะทำไม้ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบทำขออนุญาตทำไม้ (ฉบับที่ ๑) (คำขอ ๑) สำหรับไม้ในป่าที่ต้องเสียค่าภาคหลวงโดยยื่นต่อ

พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของป่านั้น

(๒) (คำขอ ๒) สำหรับไม้ในป่าที่ยกเว้นค่าภาคหลวงโดยยื่นต่ออำเภอแห่งท้องที่ที่ผู้ยื่นคำขอมูลีลำนาค

(๓) (คำขอ ๓) สำหรับไม้สักที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า โดยยื่นต่ออำเภอแห่งท้องที่ที่ไม้

นั้น

ขึ้นอยู่

ข้อ ๓ การยื่นคำขออนุญาตตามความในข้อ ๒ (๒) ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) สำหรับไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัว คำขอต้องมีคำรับรองเป็นหนังสือของกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่ที่ผู้ยื่นคำขอมูลีลำนาคอยู่

(๒) สำหรับไม้ใช้เพื่อการกุศล หรือสาธารณประโยชน์ต้องมีแผนผังแบบก่อสร้างและรายการต้นไม้ที่ต้องใช้ในการปลูกสร้างประกอบคำขอ และสำหรับการปลูกสร้างที่เกี่ยวกับ

วัดในพุทธศาสนาต้องมีคำรับรองเป็นหนังสือจากเจ้าคณะจังหวัดท้องที่ที่การปลูกสร้างจะกระทำขึ้นนั้นมาด้วย

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำขอทำไม้ตามความในข้อ ๒ (๑) หรือ ๒ (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ไม้ขึ้นอยู่เป็นผู้พิจารณาสั่ง

เมื่อได้รับคำขอทำไม้ตามความในข้อ ๒ (๒) ให้นายอำเภอซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้พิจารณาสั่งถ้าเห็นว่าไม่สมควรอนุญาตก็ให้สั่งไม่อนุญาต แล้วแจ้งให้

ผู้ยื่นคำขอทราบ ถ้าเห็นควรอนุญาตอย่างไร เพียงได้แต่นายอำเภอนั้นมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ไม้ขึ้นอยู่นั้น ก็ให้บันทึกความเห็นส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ไม้ขึ้นขึ้นอยู่เพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ ๕ ใบอนุญาตทำไม้ ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ คือ

(๑) แบบ (อนุญาต ๑) สำหรับทำไม้สักในป่า

(๒) แบบ (อนุญาต ๒) สำหรับทำไม้อื่นในป่าที่ไม่ใช่ไม้สัก

(๓) แบบ (อนุญาต ๓) สำหรับไม้อื่นในป่าที่ไม่ใช่ไม้สักโดยยกเว้นค่าภาคหลวง

(๔) แบบ (อนุญาต ๔) สำหรับไม้พินหรือไม้เผ่าถ่าน

(๕) แบบ (อนุญาต ๕) สำหรับไม้สักที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า เพื่อการค้า

(๖) แบบ (อนุญาต ๖) สำหรับไม้สักที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่าเพื่อใช้สอยส่วนตัว

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องโค่นไม้ มิให้เหลือตอสูงเกินครึ่งของขนาดวัดรอบลำต้น

ตรงที่ตัด แต่ต้องสูงไม่เกิน ๑ เมตรจากพื้นดิน เว้นแต่ไม้ที่กลวงโพรง หรือกำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๗ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องตัดโค่นไม้ โดยมีให้เป็นอันตรายแก่ไม้หวงห้ามต้นอื่นเว้นแต่มีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และมีให้เป็นการกีดขวางทางจราจรทั้งในทางบกและทางน้ำ

ข้อ ๘ ในการทำไม้ผู้รับอนุญาตต้องจัดการป้องกันมิให้เกิดการเสียหายหรือขัดขวางแก่ทางบก ทางน้ำ สิ่งก่อสร้าง การชลประทาน หรือการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับการคมนาคม

ข้อ ๙ การทำไม้ตามใบอนุญาต ซึ่งกำหนดให้ทำเฉพาะต้น หรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ ผู้รับอนุญาตจะชักลากไม้ไม่ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชักลาก

ข้อ ๑๐ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องชักลากไม้ไปตามแนวทางและยังที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องไม่นำไม้ไปใช้สอยหรือทำประโยชน์อย่างใด ๆ นอกจากเพื่อการชักลาก ก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัด เพื่อการคำนวณค่าภาคหลวงหรือเพื่อตรวจสอบประทับตรา ในกรณีทำไม้ที่ยกเว้นค่าภาคหลวงหรือเพื่อตรวจสอบในกรณีทำไม้สักที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า เพื่อใช้สอยส่วนตัว

ข้อ ๑๒ การขออนุญาตผูกขาดทำไม้ ให้ทำเรื่องราวพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงอาณาเขตป่าที่ขอ ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ป่าที่ขออนุญาตทำไม้ การขอสัมปทานทำไม้ ให้ทำเรื่องราวพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงอาณาเขตป่าที่ขอ ยื่นต่ออธิบดีกรมป่าไม้

ข้อ ๑๓ อัตราค่าธรรมเนียมให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) แบบพิมพ์คำขอทำไม้ ฉบับละ ๐.๒๕ บาท

(๒) ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า ฉบับละ ๒.๐๐ บาท

- (๓) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก ฉบับละ ๑,๐๐๐.๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ชนิดอื่น ๆ ฉบับละ ๕๐๐.๐๐ บาท
- (๕) สัมปทานการทำไม้สัก ฉบับละ ๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท
- (๖) สัมปทานการทำไม้ชนิดอื่น ๆ ฉบับละ ๕,๐๐๐.๐๐ บาท
- (๗) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๑.๐๐ บาท
- (๘) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาด ฉบับละ ๕.๐๐ บาท
- (๙) ใบแทนสัมปทาน ฉบับละ ๕๐.๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๘

จอมพล พ.ชอุณหะวัลลภ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

+-----

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง
 เกษตรวิธีการออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๑)
 ว่าด้วยการทำไม้ ยังไม่เป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัยและสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงเป็น
 การสมควรที่จะปรับปรุงกฎกระทรวง ว่าด้วยการทำไม้เสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมยิ่ง
 ขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔
 โดยยกเลิกกฎกระทรวงเกษตรวิธีการ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
 ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๑) ว่าด้วยการทำไม้ นั้นเสีย แล้วออกกฎกระทรวงว่าด้วยการทำไม้ ขึ้นใหม่
 เพื่อใช้แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม

[รก.๒๔๙๘/๓๒/๖๖พ/๓๐ เมษายน ๒๔๙๘]